

6. tanulmány

Imádjátok a Teremtőt!

Augusztus 3., szombat délután

Amikor az Úr ezt a figyelmeztetést adta, Jákob háza nagyon buzgónak látszott. Naponta keresték az Urat, hogy megismerjék útjait; valójában azonban elbizakodott önhittséggel voltak tele. Nem jártak az igazságban. Nem gyakorolták a jóságot, az irgalmasságot és a szeretetet. Bár a bűnbánat, a megtérés látszatát keltették, kevélységgel és fősvény, fukar pénzéhiséggel voltak tele. Miközben a külső alázat jeleit mutatták, kemény munkát követeltek meg beosztottaiktól és alkalmazottaiktól. Nagyra tartották jócselekedeteiket, mások szolgálatait viszont lebecsülték. Megvetették és elnyomták a szegényt. Böjtjük csak álszent dicsekvés volt.

Ilyen bűnök élnek ma is közöttünk, ezek váltják ki Isten dorgálását egyházára. Bárhol is él ilyen bűn, valóban a böjt és ima időszakára van szükség; ezt azonban őszinte megtérésnek és határozott jóra változásnak, javulásnak kell kísérnie. – *A Te Igéd igazság*, 4. köt., 1149–1450. o.

Az Isten által elvárt böjt során irgalmat, jóságot és együttérzést kell tanúsítani. El kell távolítani a kapzsiságot, az álnokságból és elnyomó lelkületből meg kell térni. A tekintélyt és a befolyást a szegények és elnyomottak megsegítésére kell használni. Ha ilyen lenne az emberiség állapota, akkor érvényét veszítené a kijelentés: „És eltávozott a jogosság, és az igazság messze áll, mivel elesett a hűség az utcán, és az egyeneség nem juthat be”, valamint „aki a gonoszt kerüli, prédává lesz.” – *The Advent Review and Sabbath Herald*, 1891. október 13.

Alig akad, aki igazán megérti, mit jelent a keresztény szó: olyan lenni, mint Krisztus. Jót tenni, lerázni mindennemű önzést, s azzal változtatni sajátossá életünket, hogy önzetlenül végezzük a jótetteket.

Üdvözítőnk embereket tesz a gyülekezet karjába, hogy nagylelkűen gondoskodjunk róluk, neveljük őket a mennynek, s így legyünk munkatársai. A gyülekezet mégis sokszor elutasítja, és az ördög csatamezejére űzi őket. Az egyik tag így szól: nem kötelességem, majd semmitmondó kifogást tesz hozzá. A másik is rámondja: nekem sem kötelességem, míg végül senki sem vállalja. Magára hagyják szegényt, hogy gondozatlanul vesszen el. Holott minden keresztény kötelessége kivenni részét az önmegtagadó, önfeláldozó vállalkozásból...

„Nem ez-é a böjt, amit én kedvelek, hogy megnyisd a gonoszság bilincseit, az igának köteleit megoldjad, és szabadon bocsásd az elnyomottakat, és hogy minden igát széttépjetek? Nem az-é, hogy az éhezőknek megszegd kenyeredet, és a szegény bujdosókat házadba bevigyed, ha meztelent látsz, felruházzad, és tested előtt el ne rejtse magadat?” (Ésa 58:6–7) Olvassátok a következő verset, és figyeljetek fel a gazdag jutalomra, melyet annak ígér, aki e szerint tesz. „Akkor felhasad, mint hajnal a te világosságod, és meggyógyulásod gyorsan kivirágzik.” (Ésa 58:8) Itt a bőséges, értékes ígélet azoknak, akik szívügyükké teszik a segítségre szorulókat támogatását. – *Bizonyságtételek*, 2. köt., 331–332. o.

Augusztus 4., vasárnap – Bálványimádás és elnyomás

Mivel [az özönvíz előtt élők] nem akarták megőrizni tudatukban az istenismeretet, nemsokára tagadni kezdték létezését. Nem a természet Istent, hanem a természetet imádták...

Zöld réteken és sudár fák lombjai alatt helyezték el bálványoltárait. Az egész évben zöldellő ligeteket a hamis istenek imádatára szentelték...

Az emberek egyszerűen kizárták Istent a tudatukból, saját képzelt isteneiket kezdték imádni, és egyre züllöttebbek lettek...

Az ember sosem fog magasabb szintre emelkedni az igazságra, tisztaságra és szentségre vonatkozó saját felfogásánál. Ha elméje és lényé nem emelkedik ki az emberi természetből, ha hit által nem kezdi el csodálni Isten bölcsességét és végtelen szeretetét, akkor egyre mélyebbre süllyed. A hamis istenek imádói emberi jellemvonásokat és szenvedélyeket tulajdonítottak bálványaiknak, ezért jellemük mércéje egyre

mélyebbre süllyedt a bűnös földi természetnek megfelelően. – *Conflict and Courage*, 32. o.

Azonban az izraelitáknak nyújtott kedvezmények ellenére, mert visszavágytak az Egyiptomban hagyott húsos fazekak után, mert bűnöztek és lázadoztak, végül mégis utolérte őket Isten ítélete. Az apostol felhívja a korinthusi hívők figyelmét azokra a tanulságokra, amelyeket az izraeliták tapasztalatai nyújtanak. „Ezek pedig példáink lőnek – magyarázta –, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, amiképpen azok kívántak.” Kimutatta, hogy a kényelem és élvezet szeretete miként készítette elő a bűn útját, amellyel Istent haragra ingerelték. Amikor Izrael fiai leültek enni, inni és felkeltek, hogy játsszanak, megszűnt bennük az istenfélelem, amelyet éreztek a Sínai-hegynél, a törvényadásnál; aranyborjút készítettek maguknak, amely Istent helyettesítette, és azt imádták. Hasonlóképpen, miután részt vettek a Baal-Peór imádásával egybekötött fényűző lakomán, közülük sokan elvesztek kicsapongásaik miatt. – *Az apostolok története*, 315. o.

Sátán a végtelen Istennek – az imádat igazi tárgyának – igazságossága és tökéletessége helyébe, Isten törvényének – az emberi vívmányok igazi mércéjének – igazságossága helyébe az ember bűnös, tévedő természetét teszi. Szerinte ez az imádat egyetlen tárgya, az ítélet egyetlen mércéje, a jellem normája. Ez is haladás, de nem felfelé, hanem lefelé.

Mind szellemi, mind lelki életünk törvénye, hogy szemlélés által alakulunk. Gondolatvilágunk fokozatosan alkalmazkodik ahhoz a témához, amellyel foglalkozunk. Hasonlóvá leszünk ahhoz, amit szeretünk és tisztelünk. Az ember nem juthat magasabbra azoknál a normáknál, amelyeket a tisztaságról, a jóságról és az igazságról elfogadott. Ha valaki önmagát tartja a legnagyobb ideálnak, soha nem jut magasabbra. – *A nagy küzdelem*, 554–555. o.

Augusztus 5., hétfő – Miért méltó Isten az imádatra?

Azért kell Istent imádnunk, mert Ő a Teremtő, és minden lény neki köszönheti létét. Ahol a Biblia arról beszél, hogy Isten a pogányok iste-

neinél nagyobb tiszteletet és mélységesebb imádatot igényel, ott mindennél hivatkozik Isten teremtői hatalmának bizonyítékára is. „A nemzeteknek minden istene bálvány, az Úr pedig egeket alkotott.” (Zsolt 96:5) (...) A szent mennyei lények, akik imádják Istent, elmondják, miért illeti Őt hódolat: „Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt, mert Te teremtettél mindent.” (Jel 4:11) – *A nagy küzdelem*, 436. o.

Magasztaljuk többet Istent „kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért” (Zsolt 107:8). Imáink és áhítataink ne csupán kérésből álljanak! Gondolataink ne csupán saját szükségleteinkre irányuljanak, hanem gondoljunk azokra a jótéteményekre is, melyeket elvettünk. Túl sokat sohasem imádkozunk, de hálánkkal gyakran takarékoskodunk. Napról napra részesedünk Isten kegyelmének ajándékaiban, és mégis milyen kevés hálát tanúsítunk iránta, milyen keveset magasztaljuk és dicsőítjük azért, amit velünk cselekedett...

A mi Istenünk szeretetteljes, irgalmas Atya. Ne essen nehezünkre neki szolgálni. Ellenkezőleg, örüljünk és ujjongjunk, hogy szolgálhatunk és részt vehetünk munkájában. Isten nem akarja, hogy dicsőn megváltott gyermekei kegyetlen és zsarnok munkaadónak tekintsék. Legjobb barátjuk Ő, és mikor imádják, Isten velük van, tőle vigaszt és áldást várhatnak, mely szívüket örömmel és szeretettel tölti be. Isten azt akarja, hogy gyermekei az Ő szolgálatából vigaszt merítsenek, és inkább örömmel, mint tehernek tekintsék azt. Legbensőbb vágya, hogy mindazok, akik imádják, szeretetének és előrelátásának számos jelét véve mindennapi munkájukhoz erőt merítsenek, és kegyelmet nyerve hűségesen és becsületesen járassanak el minden dologban. – *Jézushoz vezető út*, 102–103. o.

Krisztus kegyelme nem csupán néhány emberre korlátozódik. Irgalmának és megbocsátásának üzenete, melyet a mennyből hozott, el kell jusson minden emberhez. Üdvözítőnk mondja: „Én vagyok a világ világossága.” (Jn 8:12) Áldásai egyetemesek, kiterjednek minden nemzetre, ágazatra, nyelvre és népre. Krisztus eljött, hogy lerombolja az összes válaszfalat... és hogy minden lélek – akár zsidó, akár pogány – szabadon imádhassa Istent, és elé járulhasson...

A menny hírvivői különféle módon képesek kommunikálni bármelyik világrésszel, s amikor az emberek őszinte és tiszta szívvel kiáltanak az Úrhoz, az angyalok úgy mutatják be Istent, mint aki mennyei trónusáról fölénk hajol. Hallja kiáltásainkat és így szól: „Ímhol vagyok!” Az elnyomottat felemeli nyomorúságából. Áldásait árasztja igazakra és gonoszokra egyaránt...

Isten megismerése a legcsodálatosabb ismeret, amivel ember rendelkezhet. E világon az emberek sok bölcsességet birtokolnak, mégsem látják meg a világmindenség Teremtőjének fenségét, igazságosságát, bölcsességét, jóságát és szentségét. – *That I May Know Him*, 98. o.

Augusztus 6., kedd – Vallási elnyomás

Aki Isten gyermekének vallja magát, ne feledje, hogy őrszem figyel a üzletkötéseket, feljegyez minden cselekedetet, és jelentést ad minden történésről, mígnem egy napon majd az ember elnyeri méltó büntetését, ha nem tért meg, és ha nem töröltettek el a bűnei. Akkor majd elnyeri büntetését minden szent vagy bűnös ember ellen elkövetett igazságtalanság. Krisztus minden nehézségben azonosul népével. Isten bosszút áll azokon, akik valamilyen formában kizsákmányolják vagy elnyomják az özvegyeket és árvákat. – *Jótekonyság*, 218. o.

Szükségünk van arra, hogy a Szentlélek megszenteljen a napnak minden órájában, mert egyébként az ellenség törébe esünk a lelkünk veszére. Állandóan környékez, kísért az öndicsőítés, ami ellen jól vértezzük fel magunkat. Szüntelenül vigyázzunk, nehogy a hatalmaskodás, az uralkodás, a bírálgatás és a kárhoztatás szelleme belopózzon. A gonosznak még a látszatát is kerüljük, ne nyilvánítsuk soha Sátán tulajdonságait, nehogy elcsüggeszünk, megbántsuk azokat, akikkel érintkezünk. Dolgozunk úgy, ahogyan Krisztus tette – vonjunk, építsünk –, sose romboljunk. Sokan természetszerűen élnek, parancsolni szeretnek, uralkodnak az Úr öröksége felett. Éppen ilyen jellemvonások következtében drága lelkek vesztek el a mű számára. Minthogy ezek a visszataszító jellemű emberek nem voltak kapcsolatban Istennel, a tulajdonságaik feltörték és megmutatkoztak bennük. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 223. o.

A gyülekezeti tagok között végbemenő üldözés rettenetes dolog. Igaz, hogy néhányan hibát követtek el, tévedtek, ám ugyancsak igaz, hogy ezek a tévedések és hibák sokkal kevésbé sértők Isten szemében, mint a bírálógatók és erkölcsbírók kemény, engesztelhetetlen lelkülete. Sokan, akik másokat könnyen elítélnék, maguk is követnek el hibákat, és tévednek, melyek soha nem láthatók, de halálos méreggel teljesek és megrontják, tönkreteszik a lelki életüket.

A Mindenható megnyitja hitvalló népe tagjainak szemét azért, hogy felismerjék, szeretniük kell Istent mindenek felett, felebarátaikat pedig mint önmagukat, ha be akarnak jutni országába. Sokan bizonyágot tesznek arról, hogy nem Krisztus Lelke irányítja őket, hanem más lélek. Tulajdonságaik nem jellemének vonásai, hanem Sátán jellemvonásai... Tanúsítsák hittestvéreink irgalmas és hű Főpapunk lelkületét, aki együtt érez velünk, megindul gyengéseinken. Elalélt, reménytelen embereket új életre lelkesíthetünk. Olyan győzelmeket érhetünk el, melyeket saját téves és rosszul felfogott nézeteinkkel, csekély hitünkkel, jellemfogyatékosságainkkal lehetetlennek tartottunk. Hit! Bizony, alig tudjuk, hogy mit jelent. – *Bizonyágtételek a prédikátoroknak*, 185–186. o.

Augusztus 7., szerda – Az istentisztelet módja

Ha Krisztus lelkületét birtokoljátok, testvérként fogjátok szeretni egymást; az alázatos szolgát megtisztelitek szegényes otthonában, mivel az Úr őt is éppen úgy szereti, mint titeket, vagy talán még jobban. Isten nem veszi tudomásul a társadalmi osztályokat. Kézjegyével lát el minden embert, nem figyelve rangjukra, vagyonukra, értelmi képességeikre, csupán arra, hogy mennyire szoros a kapcsolatuk Krisztussal. A szív tisztasága, a cél egyedisége – ezek jelentik az emberi lény igazi értékeit...

Az Üdvözítő nem a világ által felmagasztalt és tisztelt emberek között volt látható. Nem azokkal töltötte idejét, akik kényelemre és kedvtelésre vágytak. Helyről helyre járva jót tett az emberekkel. Azon volt, hogy segítsen a szükségben levőnek, mentse az elveszettet, felemelje az elesettet, letépje az elnyomás igáját, meggyógyítsa a betegeket, kedves és vigasztaló szavakat szóljon a megszorodottakhoz és a nehézségben levőkhöz. Ezt a példát kell követnünk. Legyünk éberek és munkál-

kodjunk, igyekezzünk áldás lenni a szükségben levőknek, és vigasztalás a megszorodottak számára. Minél inkább részesülünk a krisztusi lelkületből, annál inkább felismerjük, hogy még mennyi mindent tehetünk embertársainkért. Betöltekezünk a veszendő lelkek iránti szeretettel, s a mennyei Fenség nyomdokainak követésében leljük gyönyörűségünket. – *Our High Calling*, 180. o.

A tiszta, feddhetetlen vallás gyermeki egyszerűséghez vezet. Vágyakozni fogunk alázatosan imádkozni és beszélni, mivel egyetlen célunk dicsőséget szerezni Istennek. Túl hosszú ideig gyakoroltunk csupán formai, erőtlén kegyességet. Isten Szentlelkének kitöltése elvezet az igazi vallás megismeréséhez, az Atya csodálatos szeretetének megtapasztalásához, és nem nyugszunk, míg nem hozzuk hálaáldozatainkat, és nem dicsőítjük énekünkkel az Urat. Telepedjünk a századok Sziklájának lábaihoz, ahol támogatást és vigaszt nyerünk. Lelkünk nyugalmat talál az Istenbe vetett töretlen bizalomban. – *Reflecting Christ*, 351. o.

Az Isten kegyelmére válaszoló lélek az öntözött kerthez lesz hasonló. Egészsége gyorsan kivirul, világossága felkel rejtekéből, és az Úr dicsősége meglátszik rajta. Jusson eszünkbe akkor az Úr szerető nyájassága, gyengéd, irgalmas cselekedeteinek sokasága. Izrael népéhez hasonlóan emeljük emlékköveket, és írjuk rájuk Isten értünk végzett munkálkodásának drága történetét. Amikor átgondoljuk, hogyan törődött velünk vándorutunkon, a szívünk megtelik hálával, úgy mondjuk: „Mivel fizetek az Úrnak minden hozzám való jótéteményéért? A szabadulásért való poharat felemelem, és az Úrnak nevét hívom segítségül. Az Úr iránt való fogadásaimat megadom az ő egész népe előtt.” (Zsolt 116:12–14) – *Jézus élete*, 348. o.

Augusztus 8., csütörtök – Szeretet és hűség

„Miért eszik ez a ti Mesteretek a vámszedőkkel és bűnösökkel együtt?” (Mt 9:11) – kérdezték az irigy írástudók.

Jézus nem várta meg, hogy tanítványai feleljenek a vádra, hanem maga válaszolt: „Nem az egészségeseknek van szüksége orvosra, ha-

nem a betegeknek. Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi az: irgalmasságot akarok és nem áldozatot. Mert nem az igazakat hívogatni jöttem, hanem a bűnösöket a megtérésre.” (Mt 9:12–13) A farizeusok lelkileg egészségesnek tartották magukat, mint akiknek nincs szükségük orvosra; a vámszedőkre és pogányokra viszont úgy tekintettek, mint akik elvesznek a lelki betegségekben. Hát akkor nem az volt-e Jézus orvosi munkája, hogy ahhoz a réteghez menjen, amelyiknek szüksége van segítségére?

Bár a farizeusok igen jó véleményt alkottak magukról, valójában állapotuk rosszabb volt, mint az általuk megvetett személyeké. A vámszedők kevésbé voltak vakbuzgók, önelégültek, és így fogékonyabbnak bizonyultak az igazság iránt. Jézus így szólt az írástudókhöz: „Elmenvén pedig tanuljátok meg, mi az: irgalmasságot akarok és nem áldozatot.” (Mt 9:13) Ezzel mutatott rá, hogy noha állításuk szerint Isten Igéjét tanítják, annak lelkülete teljesen ismeretlen előttük. – *Jézus élete*, 275. o.

A farizeusok kiterjedten befolyásolták a népet, s ezt saját érdekeik szolgálatára használták fel. Megnyerték a jámbor özvegyek bizalmát, s aztán kötelességükül szabták, hogy vagyonukat vallási célokra ajánlják föl. Amikor már rendelkeztek a pénzzel, a gonosz eltervelői saját hasznukra fordították. Becstelenségüket úgy takargatták, hogy hosszan, nyilvánosan imádkoztak, kegyességüket feltűnően mutogatták. Ez a képmutatás – jelentette ki Krisztus – súlyosabb büntetést hoz rájuk. Ugyanez a dorgálás illet meg ma is sokakat, akik fennen hirdetik kegyességüket. Életüket önzés és telhetetlenség szennyezi, de mindenek fölé a látszólagos tisztaság ruháját öltik, és ezzel egy időre becsapják embertársaikat. Istent azonban nem téveszthetik meg. Ő ismeri a szív minden szándékát, és mindenkit a cselekedetei szerint ítél meg. – *Jézus élete*, 614. o.

Egy hideg, törvényeskedő vallás soha nem vezetheti a lelkeket Krisztushoz, mivel az szeretet és Krisztus nélkül való. Gyűlöletes Isten előtt, amikor a bűntöt és az imádságot öngigazoló módon gyakorolják... A hatalmas, meghozott Áldozat mindazok számára elegendő, akik hisznek. Krisztus szeretete új élettel tölti meg a hívő szívét. Aki iszik az élet vizének kútfejből, meg fog töltekezni az ország új borával. A Krisztus-

ban való hit az, ami által jó lelkiület és szándék vezérli a hívő életét. Jószág és mennyei gondolkodásmód árad ki azoktól, akik Jézusra, hitük szerzőjére és bevezetőjére tekintenek. Tekintsetek Istenre, és ne az emberre. Isten a mennyei Atyátok, aki türelemmel hordozza gyengeségeiteket, valamint megbocsátja és meggyógyítja azokat. „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” (Jn 17:3) – *Szemelvények*, 1. köt., 388. o.

Augusztus 9., péntek – További tanulmányozásra

Jézus élete: „Jaj a farizeusoknak” című fejezet.